

РЕШЕНИЕ

№ 940

гр. София, 22.02.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 06.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **8937** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 ЗДОИ във вр. чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на М. Б. Т. срещу РЕШЕНИЕ № РД-09-ЗДОИ-103 от 21.09.2011г. на Секретар на Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че има право на достъп до обществената информация и не е налице основание този достъп да бъде отказан. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да бъде отменен оспорения акт на Секретар на Столична община.

Ответникът – Секретар на Столична община излага доводи за неоснователност на подадената жалба в писмено становище изх.№ 94-ЗДОИ-177/2/13.10.2011г.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С писмено искане вх.№ 94-ЗДОИ-177 от 17.09.2011г. жалбоподателката М. Б. Т. е подала заявление за достъп до обществена информация до Кмета на Столична община, да ѝ бъде предоставена следната информация на хартиен носител:

1.Доклад № 9300-299/21.07.2011г. относно даване на съгласие на общинско дружество да разходва средства за реализиране на зелени площи на територията на

парк „Възраждане“.

2. Становище на постоянната комисия по стопанска политика и общинска собственост.

3. Проект за решение.

4. Експертна оценка на имота на [улица], съгласно Приложение № 1 към Решение № 513 по Протокол № 95/2011г.

5. Програма за управление и разпореждане с имоти общинска собственост за 2011г.

В законоустановения от закона- чл.28 ал.1 ЗДОИ 14 дневен срок Секретар на Столична община се е произнесъл по искането за достъп до обществена информация, като е постановил РЕШЕНИЕ № РД-09-ЗДОИ-103/21.09.2011г., с което е отказал да предостави на жалбоподателката такава. В мотивите е приел, че исканата информация не попада в приложното поле на чл.2 и чл.3 ЗДОИ, а по отношение на исканата информация относно доклада и преписката към него намира приложение чл.13 ал.1 ЗДОИ.

Със Заповед № РД-09-1487/24.09.2010г. Кмета на Столична община е упълномощил секретаря на Столична община да разглежда заявления за достъп до обществена информация и да постановява решения по тях.

При така установените фактически обстоятелства АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Безспорно се установява от разпоредбата на чл.3 ал.1 ЗДОИ, че Столична община е задължен субект по смисъла на закона. В тази норма е регламентирано задължение на „задължените субекти“ да предоставят информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. Съгласно чл.136 от Конституцията на РБ и чл.2 ал.1 ЗМСМА общината е основна административно-териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление, следователно Столична община попада в кръга на задължените субекти и е пасивно материално-правно легитимирана да предостави на жалбоподателя търсената информация.

Редът и условията за предоставяне на обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28 ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до обществена информация, като това задължение е скрепено със срок- не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ на исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Чл.37- чл.39 ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за съобщаването му на заявителя.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл.38 ЗДОИ императивно задължава субектите по чл.3 да се произнесат с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Секретар на Столична община е бил длъжен да изложи своите фактически и правни съображения защо отказва да предостави на М. Б. Т. исканата информация. В оспорения административен акт ответникът не се е произнесъл поотделно по всяко едно от исканията, формулирани в

заявлението вх.№ 94-ЗДОИ-177/17.09.2011г. Липсва изцяло произнасяне относно исканата от жалбоподателката експертна оценка за имот, находящ се в [населено място], [улица], съгласно Приложение №1 към Решение № 513 по Протокол № 95/28.07.2011г. Ответникът не е изложил никакви доводи, защо поисканата информация, обединена служебно от него в три точки „не попада в приложното поле на чл.2 и чл.3 от ЗДОИ”. Съгласно и разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в административният акт задължително се посочват фактическите и правните основания за издаването му, т.е. актът трябва да бъде мотивиран. В производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Излагането от административния орган на фактическите основания, с които свързва упражняването на правомощията си да издаде индивидуален административен акт, позволяват на съда да извърши контрол за неговата законосъобразност, като прецени дали приетите за установени факти отговарят на хипотезата на относимата правна норма. В оспорения акт от 21.09.2011г. никакви фактически основания не са посочени, а липсата на мотиви в тази насока представлява нарушаване на изискването за форма на административния акт – основание за оспорване и съответно за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Немотивирането на административния акт с фактически основания лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което дори и само на това основание обжалваният административен акт се явява незаконосъобразен. Мотивите за издаването на акта не се съдържат и в доказателствата по приложената административна преписка. Иначе казано, липсата на мотиви не дава възможност на съда да установи дали са доказани положителните материалноправни предпоставки в материалното административно правоотношение / в т.см. ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 4/20.04.2004г. по адм.дело № ТР-4/2002г. на ОСС на ВАС на РБ./.

На второ място, по отношение на съображението на ответника, че исканата информация относно изготвен Доклад № 9300-299/21.07.2011г. и преписката към него има единствено подготвителен характер и е с несамостоятелно значение, поради което и на основание чл.13 ал.1 ЗДОИ следва да бъде отказан достъп, съдът излага следното: Ответникът неправилно е посочил, като правно основание за отказ от достъп до търсената информация нормата на чл.13 ал.1 ЗДОИ, защото същата регламентира свободен достъп до служебната информация. Съдът упражнявайки контрол за законосъобразност на постановения административен акт няма задължение да предполага какви са били действителните правни съображения на ответника при постановяването на акта, да „тълкува” или „допълва” неговата воля и да извежда и квалифицира служебно правилното правно основание. При извършване на съдебната проверка както се изложи по-горе съдът трябва да прецени дали приетите за установени от ответника факти съответстват на посоченото правно основание и дали разпоредените с издаването на акта правни последици правилно са подведени под съответната разпоредба на материалния закон. В случая, след като Секретар на Столична община е посочил като правно основание за постановяването на своето решение нормата на чл.13 ал.1 ЗДОИ, то е следвало да предостави на М. Б. Т. исканата информация, а не да обективира на цитираното правно основание отказ за това.

Само за пълнота на изложението и извън констатирания порок на административния акт по см. на чл.146 т.4 АПК, а именно: неправилно приложение на нормата на

материалния закон- чл.13 ал.1 ЗДОИ съдът излага следното: Хипотетично ако ответникът е приел, че исканата информация попада в ограниченията по см. на чл.13 ал.2 ЗДОИ е следвало да посочи като правно основание- ал.2 т. 1 от ЗДОИ а именно, че се ограничава достъпа до служебна обществена информация само когато тя е свързана с подготовката на актове на органите и няма самостоятелно значение, защото обществото може да си я набави от издадени окончателни актове на компетентния орган. При условие, че няма издаден такъв краен акт, подготвен от търсената информация и съдържащ я в себе си, лицата на които тя е отказана ще бъдат фактически лишени изцяло от достъп до нея. Така както е регламентирано в чл. 41, ал. 2 от Конституцията на РБ, това може да стане само в случаите, изрично предвидени в чл. 7, ал. 1 от закона, сред които настоящият спор не попада. В административната преписка не се съдържа Решение № 513 по Протокол № 95/28.07.2011г. на Столичен общински съвет, за да се приеме евентуално, че поисканата от жалбоподателката информация е подготвителна по отношение на приемането му. Констатациите съдържащи се в доклада № 9300-299/21.07.2011г. имат самостоятелно значение, защото сигурно отразяват съществуващото положение към даден момент за едно конкретно правоотношение, не зависят от становищата, мненията и препоръките на лицата, подпомагащи Столичен общински съвет при издаването на цитирания акт и не могат да бъдат изменяни с последващи актове. Поради тази причина фактическите констатации, които са залегнали при изготвянето на доклада от 21.07.2011г. на общинските съветници не попадат в категорията на изброените в чл. 13 ал.2 т.1 ЗДОИ.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, постановеното РЕШЕНИЕ № РД-09-ЗДОИ-103/21.09.2011г. на Секретар на Столична община, като незаконосъобразен акт на основание чл.146 т.2 и т.4 АПК подлежи на отмяна, а преписката трябва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по постъпилото заявление вх.№ 94-ЗДОИ-177/17.09.2011г., като се спазят задължително от Секретаря на Столична община указанията на съда по правилното приложение на нормите на материалния и процесуален закон, регулиращи възникналото между страните спорно административно правоотношение. Въведените в жалбата твърдения и допълнително развити в хода на устните състезания на 06.01.2012г. от процесуалния представител на жалбоподателя адв.К. Т. се подкрепят изцяло от настоящата съдебна инстанция, която ги намира за основателни, правна последица от което е уважаване на подадената жалба. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 АПК ответната страна не установи съществуването на фактически основания, които трябва да бъдат посочени в акта и изпълнението на законовите предпоставки по ЗДОИ, за да бъде отказано на жалбоподателката М. Б. Т. достъп до исканата от нея обществена информация.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, доказани в размер на сумата от 10 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл.173 ал.2 АПК и чл.174 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № РД-09-ЗДОИ-103 от 21.09.2011г. за отказ за предоставяне на

достъп до обществена информация по заявление вх. № 94-ЗДОИ-177/17.09.2011г. на Секретар на СТОЛИЧНА ОБЩИНА по жалбата на М. Б. Т. с адрес: [населено място], [улица].

ВРЪЩА административната преписка на Секретар на Столична община за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение в 14 дневен срок от влизането му в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на М. Б. Т. с адрес: [населено място], [улица] сумата от 10 /десет/ лева на основание чл.143 ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: